

maalet gælder, og der er Forholdet det, at Luftarter udvide sig meget, betydeligt ved Temperaturstigninger, saa at en saadan Uforsigtighed som den, at den Slags Beholdere anbringes paa en saadan Maade, at Temperaturen kan blive væsentlig forhøjet, kan lede til Sprængning og kan udsætte Mennesker for Livsfare eller Kvæstning. -- Det var de Ændringer, som ere foretagne i § 1. — Med Hensyn til § 2 har man beholdt det første Eftersyn af de forfærdigede Beholdere, men har der ment at kunne undgaa Anordning ved at henvise til, at de Regler, som skulle gælde for dette første Eftersyn, skulle være de samme, som til enhver Tid gælde for den internationale Jærnbaneltrafik med Hensyn til Befordring af saadanne Beholdere. Det tror jeg ikke paa nogen Maade gaar. Det skulde dog være Meningen, at en Tilside-sættelse af disse Bestemmelser skulde lede til Strafansvar, men ingen Domstol vil kunne straffe en Mand for Overtrædelse af de internationale Bestemmelser om Transport paa Jærnbaner af saadanne Beholdere, allerede af den Grund, at disse Bestemmelser slet ikke findes her til Lands og ikke kunne bringes til Kundskab for Befolkningen med den Virkning, at en Overtrædelse skal kunne straffes paa anden Maade end gennem Anordning, der bekendtgøres i Lovtidenden. Men man mener vist egentlig ikke just de internationale Regler, men snarere de Regler, de danske Statsbaner have opstillet for at modtage saadanne Beholdere til Befordring, hvilke Regler ere byggede paa Forhandlinger mellem forskellige Jærnbaneselskaber her i Landet; men selve disse Regler ere ikke bekendtgjorte som Anordning og kunne ikke i Tilfælde af, at de overtrædes, medføre nogen Straf efter de almindelige Regler. En ganske anden Ting er, at den, som forlanger Beholderne transportere med Statsbanerne, er pligtig at gøre sig bekendt med de Regler, som gælde for Transport af Gods, og hvis han overtræder dem, begaar han Kontraktbrud over for Banerne, og derfor staar der i Loven af 1896 om Statsbanernes Takster, at den, der tilsidesætter saadanne Befordringsregler, ifalder en Konventionalbøde til Jærnbanen. Det er altsaa en ren kontraktmæssig Vedtagelse om en Bødestraf; men dette er et ganske andet Forhold. Denne Vanskelighed kunde man jo imidlertid nok klare, idet man nok kunde enes om at lade en Anordning træde i Stedet for det paa samme Maade som Anordning bliver brugt i § 1 efter

Udvalgets Anvisning. Værre er det imidlertid, at det ærede Udvalg, saa vidt jeg kan se, har strøget Bestemmelsen om, at der ved Anordning kan fastsættes Regler for Transport af saadanne Beholdere. Man er vist gaaet ud fra, at saadanne Beholdere altid transporteres med Statsbanerne, og at man der har Regler. Jeg har jo allerede nævnt, at det der er særlige Forhold, og at der kun er Tale om en Konventionalbøde, men hvis Transporten sker ad private Baner eller ved Vogn, staa vi dog over for et Tilfælde, hvor der kan tilside-sættes alle rimelige Forsigtighedshensyn, uden at man dog kan ramme vedkommende, altsaa der maa man have nogle Regler. Endelig kommer det frem her, ligesom ved § 1, at det ærede Udvalg har strøget Bestemmelsen om, at Administrationen skulde være bemyndiget til ved Anordning at træffe Bestemmelse om, hvilke Forsigtighedsregler der vil være at iagttage ved Benyttelsen og Opbevaringen af saadanne Beholdere. Det har man heller ikke villet gaa med til her, men derved taber Loven ganske vist en stor Del af sin Betydning. — De øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg har omtalt Ændringsforslag til § 5, som man ganske vil stryge, hvad jeg lægger megen Vægt paa, navnlig fordi man efter min Mening er afskaaren fra at forhandle om at faa Eftersyn i større Omfang, fordi jeg ikke vil være i Stand til at anvise, hvorledes dette Eftersyn skal foretages, naar man ikke vil give Fabrikinspektorerens Assistenters Vederlag for det paalagte forøgede Arbejde. Hovedsagen bliver dog den, at man har indskrænket Lovforslaget til at angaa et Eftersyn af de i § 1 omhandlede Apparater og Maskiner den første Gang, de tages i Brug, og et lignende Eftersyn af de i § 2 omhandlede Beholdere, før de tages i Brug. Dertil har man indskrænket det; man er ganske gaaet bort fra de Bestemmelser, der kunde ramme Ejeren eller Brugeren af saadanne Apparater eller Beholdere, som omhandles i Loven, de ere fuldstændig strøgne. Endelig tror jeg at kunne sige, at man egentlig ogsaa er gaaet bort fra hele dette Eftersyn af Maskiner og Apparater, som efter Regeringsforslaget skulde foretages senere med regelmæssige Mellemrum. Jeg lægger, som sagt, ikke nogen Vægt paa dette Eftersyn, naar det indskrænkes til et Eftersyn af Trykmaaleren alene.

Revisionsbestemmelsen har jeg selvfølgelig ikke noget imod. Jeg vil anse det for meget heldigt, at man efter fem Aars